

PARASHAT YITRO (יִתְרוֹ)

Shemot (Exodus) 18:1-20:22 | Yesha-Yahu (Isaiah) 6:1-7:14; Yesha-Yahu (Isaiah) 9:5-6 | Tehillah (Psalm) 19 |
Matti (Matthew) 6:1-8:1; Timoteus Alef (1st Timothy) 3:1-13.

TORAH | **HAFTARAH** | **תּוֹעֲלוֹת** | **מִשְׁנֵי הַמִּשְׁנָה**

TORAH

Shemot Chapter 18

1 Now Yitro, the priest of Midyan, Moshe's father-in-law, heard of all that Elohim had done for Moshe, and for Yisra'el His people, how that יהוה had brought Yisra'el out of Mitzrayim. 2 And Yitro, Moshe's father-in-law, took Tziporah, Moshe's wife, after he had sent her away, 3 and her two sons; of whom the name of the one was Gershom; for he said, "I have been a stranger in a strange land," 4 and the name of the other was Eli-Ezer, "for the Elohim of my father was my help, and delivered me from the sword of Paroh." 5 And Yitro, Moshe's father-in-law, came with his sons and his wife unto Moshe into the wilderness where he was encamped, at the mount of Elohim; 6 and he said unto Moshe, "I, your father-in-law, Yitro, am coming unto you, and your wife, and her two sons with her." 7 And Moshe went out to meet his father-in-law, and bowed down and kissed him; and they asked each other of their welfare; and they came into the tent. 8 And Moshe told his father-in-law all that יהוה had done unto Paroh and to Mitzrayim for Yisra'el's sake, all the travail that had come upon them by the way, and how

שמות פרק יח

א וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים.
ב ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחיה.
ג ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה.
ד ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה.
ה ויבא יתרו חתן משה ובניו ונשותו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים.
ו ויאמר אל משה אני חתנדך יתרו בן אלך ואשתך ושני בניה עמה.
ז ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האלה.
ח ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה.
ט ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים.

יהוה delivered them. 9 And Yitro rejoiced for all the goodness which יהוה had done to Yisra'el, in that He had delivered them out of the hand of Mitzrayim. 10 And Yitro said, "Blessed is יהוה, who has delivered you out of the hand of Mitzrayim, and out of the hand of Paroh; who has delivered the people from under the hand of Mitzrayim. 11 Now I know that יהוה is greater than all gods; yes, for that in HaDavar it was dealt proudly against them." 12 And Yitro, Moshe's father-in-law, took an Olah and sacrifices for Elohim; and Aharon came, and all the elders of Yisra'el, to eat bread with Moshe's father-in-law before Elohim.

13 And it came to pass on the morrow, that Moshe sat to judge the people; and the people stood about Moshe from the morning unto the evening. 14 And when Moshe's father-in-law saw all that he did for the people, he said, "What is this thing that you do for the people? Why do you sit alone, and all the people stand about you from morning unto evening?" 15 And Moshe said unto his father-in-law, "Because the people come unto me to inquire of Elohim; 16 when they have a matter, it comes unto me; and I judge between a man and his neighbor, and I make them know the Khukot of Elohim, and His instructions." 17 And Moshe's father-in-law said unto him, "The thing that you do is not good. 18 You will surely wear away, both you, and this people that is with you; for the thing is too heavy for you; you are not able to perform it yourself alone. 19 Hearken now unto my voice, I will give you counsel, and Elohim be with you: you, be for the people before Elohim, and bring the causes unto Elohim. 20 And you shall teach them the Khukot and the instructions, and shall show them HaDerekh wherein they must walk, and the work that they must do. 21 Moreover, you shall provide out of all the people able men, such as fear Elohim, men of truth, hating unjust gain; and place such over them, to be rulers of thousands, rulers of hundreds, rulers of fifties, and rulers of tens. 22 And let them judge the people at all seasons; and it shall be, that every great matter they shall bring unto you, but every small matter they shall judge themselves; so shall they make it easier for you and bear the burden with you. 23 If you shall do this thing, and Elohim commands you so, then you shall be able to endure, and all this people also shall go to their place in

י ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים.
יא עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם.
יב ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים.
יג ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב.
יד וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב.
טו ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדורש אלהים.
טז כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו.
יז ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה.
יח נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך.
יט עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך יהיה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים.
כ והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון.
כא ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שגאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות.
כב ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך.
כג אם את הדבר הזה תעשה וצוה אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום.
כד וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר.
כה ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות.
כו ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה

shalom." 24 So Moshe hearkened to the voice of his father-in-law, and did all that he had said. 25 And Moshe chose able men out of all Yisra'el, and made them heads over the people, rulers of thousands, rulers of hundreds, rulers of fifties, and rulers of tens. 26 And they judged the people at all seasons: the hard causes they brought unto Moshe, but every small matter they judged themselves. 27 And Moshe let his father-in-law depart; and he went his way into his own land.

יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפוטו הם.
כז וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו.

Shemot Chapter 19

1 In the third khodesh after B'nei Yisra'el had gone forth out of the land of Mitzrayim, the same day they came into the wilderness of Sinai. 2 And when they were departed from Refidim, and came to the wilderness of Sinai, they encamped in the wilderness; and there Yisra'el encamped before the mount. 3 And Moshe went up unto Elohim, and יהוה called unto him out of the mountain, saying, "Thus shall you say to Beit Ya'akov, and tell B'nei Yisra'el, 4 'You have seen what I did unto Mitzrayim, and how I bore you on eagles' wings, and brought you unto Myself. 5 Now therefore, if you will hearken unto My voice indeed, and keep My Brit, then you shall be My own treasure from among all peoples; for all the earth is Mine; 6 and you shall be unto Me a Mamlekhet of Kohanim, and a kadosh nation.'" These are the words which you shall speak unto B'nei Yisra'el." 7 And Moshe came and called for the elders of the people, and set before them all these words which יהוה commanded him. 8 And all the people answered together, and said, "All that יהוה has spoken, we will do." And Moshe reported the words of the people unto יהוה . And9 יהוה said unto Moshe, "Lo, I come unto you in a thick cloud, that the people may hear when I speak with you, and may also believe you forever." And Moshe told the words of the people unto יהוה . And10 יהוה said unto Moshe, "Go unto the people, and consecrate them today and tomorrow, and let them wash their garments, 11 and be ready against the third day; for the third day יהוה will come down in the sight of all the people upon Har Sinai. 12 And you shall set bounds unto the people round about, saying, 'Take heed to yourselves, that you go not up into the mount, or touch the border of it;

שמות פרק יט

א בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני.
ב ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר.
ג ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל.
ד אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי.
ה ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ.
ו ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל.
ז ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה .
ח ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה .
ט ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה .
י ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם.
יא והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני.
יב והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת.
יג לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו

whoever touches the mount shall be surely put to death; 13 no hand shall touch him, but he shall surely be stoned, or shot through; whether it is beast or man, it shall not live; when the yovel sounds long, they shall come up to the mount'."

14 And Moshe went down from the mount unto the people, and consecrated the people; and they washed their garments. 15 And he said unto the people, "Be ready against the third day; come not near a woman."

16 And it came to pass on the third day, when it was morning, that there were thunders and lightnings and a thick cloud upon the mount, and the voice of a shofar exceedingly loud; and all the people that were in the camp trembled. 17 And Moshe brought forth the people out of the camp to meet Elohim; and they stood at the nether part of the mount. 18 Now Har Sinai was altogether as smoke, because יהוה descended upon it in fire; and the smoke thereof ascended as the smoke of a furnace, and the whole mount quaked greatly. 19 And when the voice of the shofar waxed louder and louder, Moshe spoke, and Elohim answered him by a voice. 20 And יהוה came down upon Har Sinai, to the top of the mount; and יהוה called Moshe to the top of the mount; and Moshe went up. 21 And יהוה said unto Moshe, "Go down, charge the people, lest they break through unto יהוה to gaze, and many of them perish. 22 And let the Kohanim also, that come near to יהוה, hallow themselves, lest יהוה breaks forth upon them." 23 And Moshe said unto יהוה, "The people cannot come up to Har Sinai; for you did charge us, saying, 'Set bounds about the mount, and hallow it'." 24 And יהוה said unto him, "Go, get down, and you shall come up, you, and Aharon with you; but let not the Kohanim and the people break through to come up unto יהוה, lest He breaks forth upon them." 25 So Moshe went down unto the people and told them.

Shemot Chapter 20

1 And Elohim spoke all these words, saying,

2 "I am יהוה your Elohim, who brought you out of the land of Mitzrayim, out of the house of bondage. You shall have no other gods before Me.

בְּהָרִי.

יָד וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הַהָר אֶל הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת הָעָם וַיִּכְבְּסוּ שְׂמֹלֵתָם.

טו וַיֹּאמֶר אֶל הָעָם הָיוּ גִבְעוֹת לְשִׁלֹּשֶׁת יָמִים אֲלֵי תִגְשׁוּ אֶל אִשָּׁה.

טז וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיֵּת הַבִּקְרָר וַיְהִי קֶלֶת וּבִרְקִים וַעֲנַן כָּבֵד עַל הַהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזַק מְאֹד וַיִּחַרְדוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה.

יז וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לִקְרֹאת הָאֱלֹהִים מִן הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחֲתֵית הַהָר.

יח וְהָרַסִי עֵשׂוֹן כְּלוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בְּאֵשׁ וַיַּעַל עֵשׂוֹן כְּעֵשׂוֹן הַכִּבְשָׁן וַיִּחַרְדוּ כָּל הַהָר מְאֹד.

יט וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל.

כ וַיֵּרֶד יְהוָה עַל הַר סִינַי אֶל רֹאשׁ הַהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל רֹאשׁ הַהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה.

כא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בְּעַם פֶּן יִהְרָסוּ אֶל יְהוָה לְרֹאוֹת וְנִפְּלוּ מִמֶּנּוּ רַב.

כב וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנֹּגְשִׁים אֶל יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶן יִפְרָץ בָּהֶם יְהוָה.

כג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל הַר סִינַי כִּי אַתָּה הַעֲדַתָּה בָּנוּ לֵאמֹר הַגִּבֹּל אֶת הַהָר וְקַדְּשֵׁתוּ.

כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה לֵךְ רֵד וְעֲלִיתָ אִתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֲלֵי יִהְרָסוּ לַעֲלֹת אֶל יְהוָה פֶּן יִפְרָץ בָּם.

כה וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם.

שמות פרק כ

א וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאַמֵּר.

ב אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי.

3 You will not make unto you a graven image, nor any manner of likeness, of any thing that is in heaven above, or that is in the earth beneath, or that is in the water under the earth; 4 you will not bow down unto them, nor serve them; for I, יהוה your Elohim, am El Kana, visiting the iniquity of the fathers upon the children unto the third and fourth generation of them that hate Me; 5 and showing compassion unto the thousandth generation of them that love Me and keep My Mitzvot.

6 You will not take the Name of יהוה your Elohim in vain; for יהוה will not hold him guiltless who takes His Name in vain.

7 Remember Yom HaShabbat, to keep it kadosh. 8 Six days will you labor, and do all your work; 9 but the seventh day is a Shabbat unto יהוה your Elohim, in it you will not do any manner of work, you, nor your son, nor your daughter, nor your man-servant, nor your maid-servant, nor your cattle, nor your stranger that is within your gates; 10 for in six days יהוה made heaven and earth, the sea, and all that is in them, and rested on the seventh day; therefore יהוה blessed Yom HaShabbat, and hallowed it.

11 Honor your father and your mother, that your days may be long upon the land which יהוה your Elohim gives you.

12 You will not murder.

You will not commit adultery.

You will not steal.

You will not bear false witness against your neighbor.

13 You will not covet your neighbor's house; you will not covet your neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his donkey, nor any thing that is your neighbor's.

14 And all the people saw the thunderings, and the lightnings, and the voice of the shofar, and the mountain smoking; and when the people saw it, they trembled, and stood afar off. 15 And they said unto Moshe, "You speak with us, and we will hear; but let not Elohim speak with us, lest we die." 16 And Moshe said unto the people, "Fear not; for Elohim is come to prove you, and that His fear may be before you, that you sin not." 17 And the people stood afar off; but Moshe drew near unto the thick darkness where

ג לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ.

ד לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי.

ה ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי. ו לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא.

ז זכור את יום השבת לקדשו.

ח ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך. ט ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך.

י כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברוך יהוה את יום השבת ויקדשהו.

יא כבד את אביך ואת אמך למען יארכו ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך.

יב לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה ברעך עד שקר.

יג לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך.

יד וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק.

טו ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות.

טז ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו.

יז ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים.

יח ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם.

יט לא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם.

כ מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום

Elohim was. 18 And יהוה said unto Moshe, "Thus you shall say unto B'nei Yisra'el, 'You yourselves have seen that I have talked with you from Heaven. 19 You shall not make with Me gods of silver, or gods of gold you shall not make unto you. 20 A Mizbe'akh of earth you shall make unto Me, and shall sacrifice thereon your Olot, and your Sh'lamim, your sheep, and your bulls; in every place where I cause My Name to be mentioned I will come unto you and bless you. 21 And if you make Me a Mizbe'akh of stone, you shall not build it of hewn stones; for if you lift up your tool upon it, you have profaned it. 22 Neither shall you go up by steps unto My Mizbe'akh, that your nakedness shall not be uncovered thereon!'"

אֲשֶׁר אֶזְכֵּר אֶת שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכִיתִּי.
כֹּא וְאִם מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה לִּי לֹא תִבְנֶה אֹתוֹ
גִּזְיֹת כִּי חֲרָבָה הַנִּפְתָּ עָלֶיהָ וְתַחֲלִלָהּ.
כֹּב וְלֹא תַעֲלֶה בְּמַעֲלֹת עַל מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא
תִגָּלֶה עֲרוֹתְךָ עָלָיו.

חַפְטָרָה

Yesha-Yahu Chapter 6

1 In the year that Melekh Uzi-Yahu died, I saw Adonai sitting upon a throne, high and lifted up, and His train filled the temple. 2 Above Him stood the serafim; each one had six wings: with two he covered his face, and with two he covered his feet, and with two he flew. 3 And they called to each other, and said, "Kadosh, Kadosh, Kadosh, is יהוה Tzeva'ot; the whole earth is full of His glory". 4 And the posts of the door were moved at the voice of them that called, and the house was filled with smoke. 5 Then said I, "Woe is me! For I am undone; because I am a man of unclean lips, and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for my eyes have seen HaMelekh, יהוה Tzeva'ot". 6 Then one of the serafim flew unto me, with a glowing stone in his hand, which he had taken with the tongs from off the Mizbe'akh; 7 and he touched my mouth with it, and said, "Lo, this has touched your lips; and your iniquity is taken away, and your sin expiated". 8 And I heard the voice of Adonai, saying, "Whom shall I send, and who will go for us?" Then I said, "Here am I; send me." 9 And He said, "Go, and tell this people, 'You hear indeed, but understand not; and you see indeed, but perceive not'. 10 Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes; lest they, seeing with their eyes, and hearing with their

יִשְׁעֵיהוּ פֶּרֶק ו'
א בְּשָׁנַת מוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזִיָּהוּ וְאַרְאָה אֶת אֲדֹנָי יֵשֵׁב
עַל כִּסֵּא רַם וְנִשְׂא; וְשׁוּלְיוֹ מְלֵאִים אֶת הַהֵיכָל.
ב שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כַּנְּפִים יֵשׁ
כַּנְּפִים לְאֶחָד: בְּשִׁפְתֵים יְכַסֶּה פָּנָיו וּבְשִׁפְתֵים יְכַסֶּה
רַגְלָיו וּבְשִׁפְתֵים יַעֲוֹף.
ג וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה
צְבָאוֹת; מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
ד וַיִּנְעוּ אַמּוֹת הַסְּפִים מִקּוֹל הַקּוֹרְא; וְהַבַּיִת יִמְלֵא
עָשָׁן.
ה וְאָמַר אוֹי לִי כִי נִדְמִיתִי כִי אִישׁ טָמֵא שְׁפָתַיִם
אֲנֹכִי וּבָתוֹךָ עִם טָמֵא שְׁפָתַיִם אֲנֹכִי יוֹשֵׁב: כִּי אֶת
הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי.
ו וַיִּטֵּף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים וּבִידּוֹ רִצְפָה;
בְּמִלְקָחִים לָקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ.
ז וַיִּגַע עַל פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִגַּע זֶה עַל שְׁפָתֶיךָ; וְסָר
עֹנֶךָ וְחִטָּאתְךָ תִּכָּפֵר.
ח וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל אֲדֹנָי אֹמֵר אֶת מִי אֲשַׁלַּח וּמִי
יֵלֵךְ לְנֹ; וְאָמַר הֲנִי שְׁלַחְנִי.
ט וַיֹּאמֶר לְךָ וְאַמְרַתְּ לָעָם הַזֶּה: שְׁמְעוּ שְׁמוֹעַ וְאַל
תִּבְיִנוּ וּרְאוּ רָאוּ וְאַל תִּדְעוּ.
י הַשְּׁמֹן יָלַב הָעָם הַזֶּה וְאַזְנֵיו הִכְבַּד וְעֵינָיו הִשְׁעוּ:
פֶּן יִרְאֶה בְּעֵינָיו וּבְאַזְנוֹ יִשְׁמַע וּלְבָבוּ יִבִּין וְשֹׁב
יִרְפָּא לוֹ.
יא וְאָמַר עַד מָתִי אֲדֹנָי; וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם שָׂאוּ

ears, and understanding with their heart, return, and be healed". 11 Then said I, "Adonai, how long?" And He answered, "Until cities are wasted without inhabitant, and houses without man, and the land becomes utterly waste, 12 and יהוה has removed men far away, and the forsaken places are many in the midst of the land. 13 And if there is yet a tenth in it, it shall again be eaten up; as a terebinth, and as an oak, whose stock remains, when they cast their leaves, so the kadosh seed shall be the stock thereof."

עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבְתִים מֵאֵין אָדָם וְהָאֲדָמָה תִשָּׂאָה שְׂמָמָה.
 יב וְרַחֵק יִהְיֶה אֶת הָאָדָם; וְרַבָּה הָעֲזוּבָה בְּקִרְבַּ הָאָרֶץ.
 יג וְעוֹד בָּהּ עֲשׂוּרִיָּה וְשִׁבָּה וְהִיתָה לְבָעֵר: כָּאֵלֶּה וּכְאֵלוֹן אֲשֶׁר בְּשִׁלְכַת מִצְעַבַת בָּם זֶרַע קִדְשׁ מִצְעַבָתָהּ.

Yesha-Yahu Chapter 7

1 And it came to pass in the days of Akhaz Ben Yotam, Ben Uzi-Yahu, Melekh Yehudah, that Retzin the king of Aram, and Pekakh Ben Remal-Yahu, king of Yisra'el, went up to Yerushalayim to war against it; but could not prevail against it. 2 And it was told to Beit David, saying, "Aram is confederate with Efrayim." And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the forest are moved with the wind. 3 Then said יהוה unto Yesha-Yahu, "Go forth now to meet Akhaz, you, and She'ar Yashuv your son, at the end of the conduit of the upper pool, in the highway of the fullers' field; 4 and say unto him, 'Keep calm, and be quiet; fear not, neither let your heart be faint, because of these two tails of smoking firebrands, for the fierce anger of Retzin and Aram, and of the son of Remal-Yahu. 5 Because Aram has counselled evil against you, Efrayim also, and the son of Remal-Yahu, saying, 6 'Let us go up against Yehudah, and vex it, and let us make a breach therein for us, and set up a king in the midst of it, even the son of Taval'; 7 thus says Adonai יהוה, 'It shall not stand, neither shall it come to pass. 8 For the head of Aram is Damesek, and the head of Damesek is Retzin; and within sixty-five years shall Efrayim be broken, that it be not a people; 9 and the head of Efrayim is Shomron, and the head of Shomron is Remal-Yahu's son. If you will not have faith, surely you shall not be established'."

10 And יהוה spoke again unto Akhaz, saying, 11 "Ask a sign from יהוה your Elohim: ask it either in the depth, or in the height above." 12 But Akhaz said, "I will not ask, neither will I try יהוה." And 13 he said, "Hear now, O Beit David. Is it a small thing for you to weary

ישעיהו פרק ז

א וַיְהִי בַיָּמֵי אַחָז בֶּן יוֹתָם בֶּן עֲזִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רְצִין מֶלֶךְ אֲרָם וּפְקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לְמִלְחָמָה עָלֶיהָ; וְלֹא יָכַל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ.
 ב וַיִּגַּד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל אֶפְרַיִם; וַיִּנְעַן לְבָבוֹ וּלְבַב עַמּוֹ כְּנוֹעַ עֲצֵי יַעַר מִפְּנֵי רוּחַ.
 ג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יִשְׁעִיָּהוּ צֵא נָא לִקְרֹאת אַחָז אֶתָּה וְשָׂאֵר יֶשׁוּב בְּנֶדְךָ: אֶל קֶצֶה תַעֲלֶת הַבְּרֶכֶה הָעֲלִיזוֹנָה אֶל מִסְלַת שְׂדֵה כּוֹבֵס.
 ד וַאֲמַרְתָּ אֵלָיו הַשְׁמֵר וְהִשְׁקֵט אֵל תִּירָא וּלְבַבְךָ אֵל יִרְדַּ מְשֻׁנֵי זַנְבוֹת הָאוֹדִים הָעֹשִׂים הָאֵלֶּה בְּחָרֵי אֶף רְצִין וְאֲרָם וּבֶן רְמַלְיָהוּ.
 ה יַעַן כִּי יַעַץ עָלֶיךָ אֲרָם רָעָה: אֶפְרַיִם וּבֶן רְמַלְיָהוּ לֹאמֵר.
 ו נַעֲלֶה בִיהוּדָה וְנִקְיִצְנָה וְנִבְקַעְנָה אֵלֵינוּ; וְנִמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בֶּן טַבָּאֵל.
 ז כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה: לֹא תִקּוּם וְלֹא תִהְיֶה.
 ח כִּי רֹאשׁ אֲרָם דְּמָשֶׁק וְרֹאשׁ דְּמָשֶׁק רְצִין; וּבְעוֹד שְׂשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יַחַת אֶפְרַיִם מֵעַם.
 ט וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שְׁמֵרוֹן וְרֹאשׁ שְׁמֵרוֹן בֶּן רְמַלְיָהוּ; אִם לֹא תִאֲמִינוּ כִּי לֹא תִאֲמִנוּ.
 י וַיּוֹסֶף יְהוָה דְּבַר אֶל אַחָז לֵאמֹר.
 יא שְׂאֵל לָךְ אוֹת מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ; הֲעֵמֶק שְׂאֵלָה אוֹ הַגְּבֵה לְמַעַלָּה.
 יב וַיֹּאמֶר אַחָז: לֹא אֲשָׂאֵל וְלֹא אֲנַסֶּה אֶת יְהוָה.
 יג וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ נָא בֵּית דָּוִד: הֲמַעַט מִכֶּם הֲלֹאוֹת אֲנָשִׁים כִּי תִלְאוּ גַם אֶת אֱלֹהֵי.
 יד לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לְכֶם אוֹת: הִנֵּה הָעֵלְמָה הָרָה וְיִלְדֶת בֶּן וְקִרְאת שְׁמוֹ עֲמִנוּ אֵל.

men, that you will weary my Elohim also? 14 Therefore Adonai Himself shall give you a sign: behold, the virgin shall conceive, and bear a Son, and shall call his name 'Imanu El'.

Yesha-Yahu Chapter 9

5 For a boy is born unto us, a Son is given unto us; and the government is upon his shoulder; and his name is called Peleh Yo'etz El Gibor Avi Ad Sar Shalom [Wonderful Counselor (of the) Mighty G-d (the) Eternal Father Prince of Shalom]; 6 that the government may be increased, and of Shalom there shall be no end, upon the throne of David, and upon Malkhuto, to establish it, and to uphold it through justice and through Tzedaka, from henceforth, even forever. The zeal of יהוה Tzeva'ot does perform this."

תועטזא

Tehillim Chapter 19

1 For the Leader. A Mizmor of David.
2 The heavens declare the glory of Elohim, and the firmament shows His handiwork; 3 Day unto day utters speech, and night unto night reveals knowledge; 4 There is no speech, there are no words, neither is their voice heard. 5 Their line is gone out through all the earth, and their words to the end of the world. In them has He set an Ohel for the sun, 6 Which is as a bridegroom coming out of his Khupah, and rejoices as a strong man to run his course.
7 His going forth is from the end of the heaven, and his circuit unto the ends of it; and there is nothing hidden from the heat thereof. 8 The Torah of יהוה is perfect, restoring the soul; the testimony of יהוה is sure, making wise the simple. 9 The precepts of יהוה are right, rejoicing the heart; the Mitzvah of יהוה is pure, enlightening the eyes. 10 The fear of יהוה is clean, enduring forever; the ordinances of יהוה are true, they are righteous altogether; HaDavar יהוה
11 More to be desired are they than gold, yes, than much fine gold; sweeter also than honey, and the honeycomb. 12 Moreover, by them is Your servant warned; in keeping of them there is great reward. 13

ישעיהו פרק ט

ה כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשנה על שכמו; ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום.
ו לם רבה (למרה) המשנה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה; מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת.

תהלים פרק יט

א למנצח מזמור לדוד.
ב השמים מספרים כבוד אל; ומעשה ידיו מגיד הרקיע.
ג יום ליום יביע אמר; ולילה ללילה יתוה דעת.
ד אין אמר ואין דברים: בלי נשמע קולם.
ה בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם; שלשמ שם אהל בהם.
ו והוא כחתן יצא מחפתו; ישיש כגבור לרוץ ארח.
ז מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם; ואין נסתר מחמתו.
ח תורת יהוה תמימה משיבת נפש; עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי.
ט פקודי יהוה ישרים משמחי לב; מצות יהוה ברה מאירת עינים.
י יראת יהוה טהורה עומדת לעד: משפטי יהוה אמת; צדקו יחדיו.
יא הנחמדים מזהב ומפז רב; ומתוקים מדבש ונפת צופים.
יב גם עבדך נזהר בהם; בשמרם יקב רב.
יג שגיאות מי יבין; מנסתרות נקני.
יד גם מזדים חשף עבדך אל ימשלו בי אז

Who can discern his errors? Clear me from hidden faults. 14 Keep back Your servant also from presumptuous sins, that they may not have dominion over me; then shall I be faultless, and I shall be clear from great transgression. 15 Let the words of my mouth and the meditation of my heart be acceptable before You, O יהוה , my Rock, and my Redeemer.

אִתָּם; וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב.
טו יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ: יְהוּה
צוּרִי וְגֹאֲלִי.

מַטֵּי הַחֲדָשִׁים

Matti Chapter 6

1 "Be careful concerning your alms, not to do them in the presence of men, merely that they may see them; otherwise you have no reward with Avikhem in Heaven. 2 Therefore when you give alms, do not blow a horn before you, just as the hypocrites do in the Beit K'nessets and in the market places, so that they may be glorified by men. Truly I say to you that they have already received their reward. 3 But when you give alms, let not your left hand know what your right hand is doing, 4 so that your alms may be done secretly, and Avikhem who sees in secret, shall Himself reward you openly."

5 "And when you pray, do not be like the hypocrites, who like to pray standing in the Beit K'nessets and at the street corners, so that they may be seen by men. Truly I say to you that they have already received their reward. 6 But you, when you pray, enter into your inner chamber, and lock your door, and pray to Avikhem who is in secret, and Avikhem who sees in secret, He Himself shall reward you openly. 7 And when you pray, do not repeat your words like the pagans, for they think that because of much talking they will be heard. 8 Therefore, do not be like them, for Avikhem knows what you need, before you ask Him."

9 "Therefore pray in this manner: 'Avinu Sh'bah Shamayim, may Your Name be made Kadosh. 10 May Your Kingdom come. May Your will be done, as in Heaven, so on earth. 11 Give us the bread we need today. 12 And forgive us our offenses, as we have forgiven our offenders; 13 and do not lead us into the power of testing, but deliver us from the Evil One. Because Yours is HaMalkhut, and the power, and the

מתי פרק ו

א הִזְהִירוּ בְצַדִּיקְתְּכֶם, שֶׁלֹּא תַעֲשׂוּהָ לְפָנַי בְּנֵי אָדָם כְּדֵי לְהִרְאוֹת לָהֶם; אִם לֹא, אֵין לָכֶם שְׂכָר אֵל אֲבִיכֶם שֶׁבַשְׁמַיִם.

ב לִכֵּן כַּאֲשֶׁר אַתֶּה עוֹשֶׂה צְדָקָה, אַל תִּרְיַע בְּקִרְוֹן לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שְׁעוֹשִׂים מִעֲמִידֵי הַפְּנִים בְּבֵתֵי הַכְּנֶסֶת וּבְרַחוּבוֹת כְּדֵי שִׁישְׁבְּחוּ עַל יְדֵי בְנֵי אָדָם. וְאָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שֶׁקִּבְּלוּ אֶת שְׂכָרָם.

ג אַבֵּל אַתֶּה, בַּעֲשׂוֹתְךָ צְדָקָה, אַל תִּדַּע שְׂמֵאלְךָ מָה עוֹשֶׂה יְמִינְךָ,

ד לְמַעַן תִּהְיֶה צְדִיקְתְּךָ בְּסֵתֶר וְאֲבִיךָ הָרוֹאֶה בְּסֵתֶר הוּא יִגְמַל לְךָ בְּגִלּוֹי.

ה וְכַאֲשֶׁר אַתֶּה מִתְפַּלֵּל, אַל תִּהְיֶה כְּמִעֲמִידֵי הַפְּנִים, הָאוֹהֲבִים לַעֲמֹד וּלְהִתְפַּלֵּל בְּבֵתֵי הַכְּנֶסֶת וּבְפִנּוֹת הָרַחוּבוֹת כְּדֵי שִׁירְאוּ לְבְנֵי אָדָם. וְאָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שֶׁקִּבְּלוּ אֶת שְׂכָרָם.

ו אַבֵּל אַתֶּה, כַּאֲשֶׁר אַתֶּה מִתְפַּלֵּל, הַכְּנֶס לְחִדְרְךָ וּסְגֵר דְלַתְךָ וְהִתְפַּלֵּל לְאֲבִיךָ אֲשֶׁר בְּסֵתֶר; וְאֲבִיךָ הָרוֹאֶה בְּסֵתֶר יִגְמַל לְךָ בְּגִלּוֹי.

ז וְכַאֲשֶׁר אַתֶּם מִתְפַּלְּלִים, אַל תִּפְּטְפוּטוּ כְּעוֹבְדֵי הָאֱלִילִים; כִּי חוֹשְׁבִים הֵם שֶׁבְּרַב דְּבוּר יִשְׁמְעוּ.

ח לִכֵּן אַל תִּדְּמוּ לָהֶם, שֶׁהֲרִי אֲבִיכֶם יוֹדַע מָה דְרוֹשׁ לָכֶם בְּטָרִם תִּבְקְשׁוּ מִמֶּנּוּ.

ט לִכֵּן כִּדְ הִתְפַּלְּלוּ אַתֶּם: אֲבִינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם, יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ,

י תְּבוֹא מַלְכוּתְךָ, יַעֲשֶׂה רִצּוֹנְךָ כְּבַשְׁמַיִם גַּם בְּאָרֶץ.

יא תֵן לָנוּ אֶת לֶחֶם צָרְכֵנוּ הַיּוֹם,

יב וּמַחַל לָנוּ אֶת חוּבוֹתֵינוּ כְּמוֹ שְׁגָם אֲנַחְנוּ מַחֲלֵנוּ לְחִיבֵינוּ.

יג וְאַל תְּבִיאֵנוּ לְיַדֵי נְסִיווֹן, אֲלֵא הַצִּילָנוּ מִן הָרָע, כִּי שְׁלֹךְ הִיא הַמַּלְכוּת וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאָרָה

glory, forever and ever. Amein.' 14 For if you forgive men their faults, Avikhem in Heaven will also forgive you. 15 But if you do not forgive men, neither will Avikhem forgive even your faults."

16 "When you fast, do not look sad like the hypocrites; for they disfigure their faces, so that they may appear to men that they are fasting. Truly I say to you that they have already received their reward. 17 But you, when you fast, wash your face and anoint your head; 18 so that it may not appear to men that you are fasting, but to Avikhem who is in secret; and Avikhem who sees in secret, He will reward you."

19 "Do not lay up for yourselves treasures in the earth, a place where rust and moth destroy, and where thieves break through and steal. 20 But lay up for yourselves a treasure in heaven, where neither rust nor moth destroys, and where thieves do not break through and steal. 21 For where your treasure is, there also is your heart. 22 The eye is the lamp of the body; if therefore your eye is clear, your whole body is also lighted. 23 But if your eye is diseased, your whole body will be dark. If therefore the light that is in you is darkness, how much more will be your darkness?"

24 "No man can serve two masters; for either he will hate the one, and like the other; or he will honor one, and despise the other. You cannot serve Elohim and mammon. 25 For this reason, I say to you, do not worry for your life, what you will eat, and what you will drink, nor for your body, what you will wear. Behold, is not life much more important than food, and the body than clothing? 26 Watch the birds of the sky, for they do not sow, neither do they harvest, nor gather into barns, and yet Avikhem in Heaven feeds them. Are you not much more important than they? 27 Who is among you who by worrying can add one cubit to his stature? 28 Why do you worry about clothing? Observe the lilies in the wild, how they grow; they do not get tired out, nor do they spin. 29 But I say to you that not even Shlomo with all of his glory was covered like one of them. 30 Now if Elohim clothes in such fashion the grass of the field, which today is, and tomorrow falls into the fireplace, is He not much more to you, O you of little Emunah? 31 Therefore do not worry or say, 'What will we eat,' or 'what will we drink', or 'with what will we be clothed?' 32 For

לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים.
יָד שֶׁפֶן אִם תִּמְחַלוּ לִבְנֵי אָדָם אֶת עוֹנוֹתֵיהֶם,
יִמְחַל גַּם לָכֶם אָבִיכֶם שֶׁבַשְׁמַיִם.
טו אָבֵל אִם לֹא תִמְחַלוּ לִבְנֵי אָדָם, גַּם אָבִיכֶם
לֹא יִמְחַל לָכֶם אֶת עוֹנוֹתֵיכֶם.
טז וְכַאֲשֶׁר אַתֶּם צֹמִים, אֵל תִּהְיוּ עֲצוּבִים כְּמוֹ
מַעֲמִידֵי הַפְּנִים; כִּי מַעֲוֹתִים הֵם אֶת פְּנֵיהֶם כְּדִי
שִׁירָאוּ צֹמִים לִבְנֵי אָדָם. וְאַמֵּן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם,
שֶׁקִּבְלוּ אֶת שַׂכְרָם.
יז אָבֵל אַתָּה, כַּאֲשֶׁר אַתָּה צֹם, רַחֵץ פָּנֶיךָ וּמְשַׁח
רֹאשְׁךָ,
יח כְּדִי שֶׁלֹּא תִרְאֶה לִבְנֵי אָדָם שֶׁאַתָּה צֹם, אֲלֵא
לְאָבִיךָ אֲשֶׁר בְּסֵתֶר; וְאָבִיךָ הַרוֹאֶה בְּסֵתֶר הוּא
יִגְמַל לָךְ.
יט אֵל תִּאֲצְרוּ לָכֶם אוֹצְרוֹת בָּאָרֶץ, בְּמִקּוֹם
שֶׁהָעֵשׂ וְהַחֲלוּדָה מְשַׁחִיתִים וּבְמִקּוֹם שֶׁהַגְּנָבִים
חוֹפְרִים וְגוֹנְבִים;
כ אֲלֵא אֲצְרוּ לָכֶם אוֹצְרוֹת בַּשָּׁמַיִם, בְּמִקּוֹם שֶׁאֵין
הָעֵשׂ וְהַחֲלוּדָה מְשַׁחִיתִים, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַגְּנָבִים
אֵינֶם חוֹפְרִים וְאֵינֶם גּוֹנְבִים;
כא כִּי הֵיכֵן שֶׁנִּמְצָא אוֹצְרֶכֶם, שֵׁם גַּם לִבְבָּכֶם.
כב מְנוֹרַת הַגּוֹף הִיא הָעֵינַי. לָכֵן אִם עֵינֶיךָ תִּהְיֶה
תְּמִימָה, גַּם כָּל גּוֹפֶךָ אוֹר הוּא.
כג אָבֵל אִם עֵינֶיךָ תִּהְיֶה רָעָה, כָּל גּוֹפֶךָ חֹשֶׁךְ
יִהְיֶה. לָכֵן אִם הָאוֹר אֲשֶׁר בְּךָ חֹשֶׁךְ הוּא, כַּמָּה
תִּהְיֶה חֹשֶׁךְתָּךְ!
כד אֵין אִישׁ יְכוּל לְעַבֵּד שְׁנֵי אֲדוֹנִים, שֶׁכֵּן אוֹ
יִשְׁנָא אֶחָד וְאֶת הָאֲחֵר יֵאָהֵב, אוֹ יִכְבֵּד אֶחָד
וְאֶת הָאֲחֵר יְבֹזֶה. אֵינְכֶם יְכוּלִים אֶת הָאֱלֹהִים
לְעַבֵּד וְאֶת הַמָּמוֹן.
כה עַל כֵּן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, אֵל תִּדְאָגוּ לְנַפְשְׁכֶם
מֵה תִאֲכְלוּ וּמֵה תִשְׁתּוּ, וְלֹא לְגוֹפְכֶם, מֵה
תִּלְבָּשׁוּ. הָאֵין הַנֶּפֶשׁ חֲשׂוּבָה יוֹתֵר מִן הַמָּזוֹן,
וְהַגּוֹף מִן הַלְּבוּשׁ?
כו הַבֵּיטוּ אֶל עוֹף הַשָּׁמַיִם, שֶׁאֵינֶם זוֹרְעִים וְאֵינֶם
קוֹצְרִים וְאֵינֶם אוֹסְפִים לְאִסְמִים, וְאָבִיכֶם
שֶׁבַשְׁמַיִם מְכַלְכֵּל אוֹתָם. הָאֵין אַתֶּם חֲשׂוּבִים
מֵהֶם?
כז וּמִי מִכֶּם בְּדֹאגָתוֹ יְכוּל לְהוֹסִיף עַל קוֹמְתוֹ
אִמָּה אַחַת?
כח וְלִלְבוֹשׁ מִדּוּעַ דּוֹאגִים אַתֶּם? הַתְּבוֹנְנוּ
בְּשׂוֹשְׁנֵי הַשָּׂדֶה אֵיךְ הֵן גִּדְלוֹת, שֶׁאֵינֶן עֹמְלוֹת
וְאֵינֶן טוֹווֹת.

worldly people seek after all these things. Your Father in Heaven knows that all of these things are also necessary for you. 33 But you, seek first Malkhut HaElohim and His tzedaka, and all of these things shall be added to you. 34 Therefore do not worry for tomorrow; for tomorrow will look after its own. Sufficient for each day is its own trouble.”

כט אבל אומר אני לכם, שאפלו שלמה בכל הדרו לא היה לבוש באחת מהן.
ל ואם את חציר השדה, שהיום ישנו, ומחר נופל לתנור, ככה מלביש האלהים, האם לא הרבה יותר אתכם, קטני אמונה?
לא לכן אל תדאגו או תאמרו: מה נאכל? או: מה נשתה? או: מה נלבש?
לב כי את כל אלה מבקשים להם גויי העולם; ואביכם שבשמים יודע שגם לכם דרושים כל אלה.
לג אבל בקשו תחלה את מלכות האלהים ואת צדקתו, וכל אלה יתוספו לכם.
לד לכן אל תדאגו למחר, כי המחר דואג לשלו; די לו ליום צרתו.

Matti Chapter 7

1 "Judge not, that you may not be judged. 2 For with the same judgment that you judge, you will be judged, and with the same measure with which you measure, it will be measured to you. 3 Why do you see the splinter which is in your brother's eye, and do not feel the beam which is in your own eye? 4 Or how can you say to your brother, 'Let me take out the splinter from your eye,' and behold, there is a beam in your own eye? 5 O hypocrites, first take out the beam from your own eye, and then you will see clearly to get out the splinter from your brother's eye."
6 "Do not give consecrated things to the dogs; and do not throw your pearls before the swine, for they might tread them with their feet, and then turn and devour you."
7 "Ask, and it shall be given to you; seek, and you shall find; knock and it shall be opened to you. 8 For whoever asks, receives; and he who seeks, finds; and to him who knocks, the door is opened. 9 Or who is the man among you, who when his son asks him for bread, will he indeed hand him a stone? 10 Or if he should ask him for a fish, will he indeed hand him a snake? 11 If therefore you who err know how to give good gifts to your sons, how much more will Avikhem in Heaven give good things to those who ask Him? 12 Whatever you wish men to do for you, do likewise also for them; for this is the Torah and the Nevi'im. 13 Enter in through the narrow door, for wide is the door, and

מתי פרק ז

א אל תשפטו, כדי שלא תשפטו; כי במשפט אשר אתם שופטים תשפטו,
ב ובמדה אשר אתם מודדים נמדד לכם.
ג ומדוע רואה אתה את הקיסם אשר בעין אחיך ובקורה אשר בעיניך אינך מבחין?
ד או איך אומר אתה לאחיך: הנח לי להוציא את הקיסם מעיניך, והנה הקורה בעיניך?
ה צבוע, הוצא תחלה את הקורה מעיניך ואז תמצא מכשר להוציא את הקיסם מעינו של אחיך.
ו אל תתנו את הקדש לכלבים, ואל תשליכו פניניכם לפני החזירים, פן ירמסו אותן ברגליהם ויפגו ויטרפו אתכם.
ז בקשו וינתן לכם, חפשו ותמצאו, דפקו ויפתח לכם;
ח כי כל המבקש לוקח, והמחפש מוצא, ולמי שמתדפק, נפתח לו.
ט או מי מכם האיש אשר בנו יבקש ממנו לחם, האם אבן יושיט לו?
י ואם יבקש ממנו דג, האם יושיט לו נחש?
יא ואם אפוא אתם, שרעים אתם, יודעים לתת מתנות טובות לבניכם, על אחת כמה וכמה אביכם שבשמים יתן טובות למבקשים ממנו!
יב כל מה שרוצים אתם שיעשו לכם בני אדם, כן גם אתם עשו להם, כי זאת התורה והנביאים.

broad is the road which leads to destruction, and many are those who travel on it. 14 O how narrow is the door, and how difficult is the road which leads to life, and few are those who are found on it.”

15 "Be careful of false prophets who come to you in lamb's clothing, but within they are ravening wolves.

16 You will know them by their fruits. Do they indeed gather grapes from thorns, or figs from thistles? 17 So every good tree bears good fruits; but a bad tree bears bad fruits. 18 A good tree cannot bear bad fruits, neither can a bad tree bear good fruits. 19 Any tree which does not bear good fruits will be cut down and cast into the fire. 20 Thus by their fruits you will know them.”

21 "It is not everyone who merely says to me, 'My Adon, My Adon,' who will enter into Malkhut HaShamayim, but he who does the will of Avi Sh'baShamayim. 22 A great many will say to me in that day, 'My Adon, My Adon, did we not prophesy in your name, and in your name cast out devils, and in your name do many wonders? 23 Then I will declare to them, "I have never known you; keep away from Me, O you that work iniquity.”

24 "Therefore whoever hears these words of mine, and does them, he is like a wise man, who built his house upon a rock. 25 And the rain came down, and the rivers overflowed, and the winds blew, and they beat upon that house; but it did not fall down, because its foundations were laid upon a rock. 26 And whoever hears these words of mine, and does them not, is like a foolish man, who built his house upon sand. 27 And the rain came down, and the rivers overflowed, and the winds blew, and they beat upon that house; and it fell down, and its fall was very great.”

28 And it happened when Yeshua finished these words, the crowds were stunned at His teaching. 29 For He taught them as one in authority, and not like their own Sofrim and the P'rushim.

יג הכנסו בשער הצר, כי רחב הוא השער ומרוחת הדרך המובילה לאבדון; ורבים הם ההולכים בה.

יד מה צר השער וצרה הדרך המובילה לחיים, ומעטים הם המוצאים אותה.

טו הזהרו מגביאי השקר הבאים אליכם בלבוש כבשים, אך בתוכם זאבים טורפים הם.

טז בפרותיהם תכירו אותם. האם לוקטים ענבים מן הקוצים, או תאנים מן הברקנים?

יז כך כל עץ טוב עושה פרות טובים; אבל עץ רע עושה פרות רעים.

יח אין עץ טוב יכול לעשות פרות רעים, ואין עץ רע יכול לעשות פרות טובים.

יט כל עץ שאינו עושה פרות טובים, נכרת ונופל לאש.

כ לכן בפרותיהם תכירו אותם.

כא לא כל האומר לי, אדוני, אדוני, נכנס למלכות השמים, אלא מי שעושה את רצון אבי שבשמים.

כב רבים יאמרו לי ביום ההוא, אדוני, אדוני, האם לא בשמך נבאנו, ובשמך שדים גרשנו, ובשמך גבורות רבות עשינו?

כג ואז אודיע להם, מעולם לא הכרתי אתכם; הסתלקו לכם ממני, עושי עול.

כד לכן כל השומע את דברי אלה ועושה אותם, ידמה לאיש חכם אשר בנה את ביתו על סלע.

כה וירד הגשם ובאו הנהרות ונשבו הרוחות והלמו בבית ההוא, ולא נפל, כי יסודותיו הונחו על סלע.

כו וכל מי ששומע את דברי אלה ואינו עושה אותם, ידמה לאיש אויל אשר בנה את ביתו על חול.

כז וירד הגשם ובאו הנהרות ונשבו הרוחות והלמו בבית ההוא, ונפל, והיתה מפלתו גדולה.

כח וכאשר גמר ישוע את הדברים האלה, השתוממו ההמונים על תורתו,

כט כי למד אותם כבעל סמכות ולא כמו סופרים והפרושים.

Matti Chapter 8

1 When He came down from the mountain, large crowds followed Him.

מתי פרק ח

א וכאשר ירד מן ההר, הלכו אחריו המונים רבים.

Timoteus Alef Chapter 3

1 This is a true saying: if a man desires oversight, he aspires to a good work. 2 He who becomes an Overseer must be blameless, the husband of one wife, alert mentally, sober, of good behavior, given to hospitality, and apt at teaching; 3 not given to much wine, not hasty to strike, not quarrelsome, but meek, not greedy of filthy lucre; 4 one who rules well his own household, and keeps his children under submission, to bring them up with all purity. 5 For if a man does not know how to rule well his own household, how shall he take care of the assembly of Elohim? 6 He should not be a new talmid, lest he become proud and fall into the condemnation of HaSatan. 7 Moreover, he must have a good report from outsiders, lest he fall into reproach, and the snares of HaSatan.

8 Likewise shamashim must be pure, not double-tongued, not given to much wine, not greedy of filthy lucre; 9 but they must uphold the Sod HaEmunah with a pure conscience. 10 Let these first be examined, and then let them serve, after they have been found blameless. 11 Likewise their wives must be chaste, alert mentally, faithful in all things, and not slanderers. 12 Let the shamashim be appointed from those who have one wife, ruling their children and their own households well. 13 For those who serve well earn good recognition for themselves and grow bold in HaEmunah of Yeshua HaMashi'akh.

אגרת שאול הראשונה אל טימותיאוס פרק ג
א מהימן הדבר שאם איש משתוקק לזקנה,
למעשה טוב הוא משתוקק.

ב אבל מן הראוי שיהיה הזקן מי שאין נמצא בו
מום, והוא בעל לאשה אחת, אשר שכלו ער,
והוא צנוע, ומתון, ואוהב אורחים, ויודע ללמד,
ג לא סובא יין, ולא אשר ידו ממהרת להכות,
אלא יהיה ענו ולא איש ריב, ולא אוהב כסף;
ד ומנהיג היטב את ביתו, ומחזיק את בניו
במשמעת בכל טהר;

ה שהרי אם את ביתו שלו אינו יודע להנהיג
היטב, איך יוכל להנהיג את עדת אלהים?
ו ואל יהיה צעיר בתלמודו, פן יתנשא ויפל בדין
השטן.

ז ומן הראוי שגם תהיה לזכותו עדות טובה מן
החיצוניים, כדי שלא יפל בחרפה ובפחי השטן.
ח וכן יהיו גם השמשים טהורים, ואל ידברו
בכפל פנים, ואל יטו אחרי הרבה יין, ואל יאהבו
רוחים טמאים,

ט אלא יחזיקו את סוד האמונה במצפון טהור.
י והם יבחנו תחלה, ואחרי כן ישרתו בהיותם
בלי דפי.

יא כן גם הנשים תהיינה צנועות, ויהא שכלן ער,
ותהיינה נאמנות בכל דבר, ואל תדברנה לשון
הרע.

יב השמשים יהיו מי שאשה אחת לו והוא מנהיג
היטב את בניו וביתו;

יג שכן המשרתים היטב קונים לעצמם מעלה
טובה ובטחון רב באמונת ישוע המשיח.